

Nr druku**1212-1**.....
Projekt Prezydenta Miasta
z dnia
Wpłynęło do Biura Rady Miasta
w dniu

Uchwała Nr
Rady Miasta Lublin
z dnia

**w sprawie nadania nazwy ulicy położonej w granicach
administracyjnych miasta Lublin**

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zmianami) – Rada Miasta Lublin uchwala, co następuje :

§ 1

Ulicy oznaczonej nr 1 na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę : **ul. Chiary Lubich.**

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego.

Krzysztof Sioda

Sylwester Tuboju

Przewodniczący
Rady Miasta

J. Mazurek

Uzasadnienie Chiara Lubich (1920 – 2008)

Silvia Lubich przyszła na świat 22 stycznia 1920 r. w Trydencie we Włoszech w rodzinie drukarzy. Jej ojciec stracił pracę ze względu na swe idee socjalistyczne. Rodzina przeżyła długi okres kryzysu ekonomicznego. Silvia zapisała się na studia filozoficzne w Wenecji. By zarobić na swoje utrzymanie udzielała korepetycji, zaś w latach 40. XX wieku uczyła w szkołach podstawowych swego rodzinnego miasta.

W 1940 r. będąc tercjaną w Trzecim Zakonie Franciszkańskim przyjęła imię Chiary, ponieważ była zafascynowana postacią św. Klary z Asyżu

W czasie wojny - 7 grudnia 1943 - złożyła prywatne śluby, konsekrując swoje życie Bogu. Dnia 13 maja 1944 wojska alianckie dotkliwie zbombardowały Trydent. Dom rodzinny Silvii Lubich został zburzony. Członkowie jej rodziny wyjechali w góry. Silvia pozostała w mieście, uważając to za swoje życiowe powołanie.

Po tragicznych wydarzeniach na Węgrzech w 1956 r. Lubich postanowiła odpowiedzieć na apel papieża Piusa XII, który prosił, by imię Boga powróciło na place, do domów, do fabryk i do szkół. Zainicjowała wówczas dzieło nazywane później Volontari di Dio (wł. Wolontariusze Boga), w którym osoby świeckie różnych stanów i zawodów miały czynić Boga obecnym w społeczeństwie.

Kilka lat później, w 1962 r. papież Jan XXIII z aaprobował ruch; statuty zostały zaaprobowane przez Jana Pawła II dopiero w 1990 r.

Po wizycie w Brazylii w 1991 r. Lubich zapoczątkowała tzw. Economia di Comunione. Uderzona biedą brazylijskich fawelas postanowiła wprowadzać w życie nowy sposób podziału wypracowanych przez wspólnoty dóbr - podział zysków na trzy części, z których jedna miała być przeznaczona na rozwój farmy, druga dla biednych a trzecia na formację członków ruchu. Wspólnoty produkcyjne tego typu w bardzo szybkim czasie zaczęły powstawać w wielu krajach na całym świecie.

W latach 1997-1998 poświęciła się sprawom dialogu międzyreligijnego. Była zapraszana przez mniszki buddyjskie do Tajlandii, czarnych muzułmanów do Nowego Jorku i wspólnotę żydowską do Buenos Aires w Argentynie.

Dnia 13 marca 2008 r. powróciła do swojej rodzinnej Rocca di Papa, gdzie zmarła dnia następnego. Miała 88 lat.

Dowody uznania i nagrody międzynarodowe

- 1977 otrzymała w Londynie Nagrodę Templetona.
- 1996 - Nagroda UNESCO za Wychowanie dla Pokoju.
- 1998 w Strasburgu nagroda Rady Europy za działalność związaną z walką o Prawa Człowieka.

Doctor honoris causa i honorowe obywatelstwa we Włoszech (Rzym, Mediolan, Turyn, Palermo, Genua, Florencja, Rimini, Bra, Santa Maria Capua Vetere, Pompei, Incisa in Val d'Arno, Osimo, Rovigo, Rocca di Papa) i za granicą.

Sylwia Lubich

Kryształ Siodła
P. d.
J. Marzwick

